ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 24ης Απριλίου 2015 *

«Ασφαλιστικά μέτρα — Καταχώριση προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως — "piadina romagnola/piada romagnola" — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος»

Στην υπόθεση T-43/15 R,

CRM Srl, με έδρα τη Modena (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον G. Forte και τις C. Marinuzzi και A. Franchi, δικηγόρους,

αιτούσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους D. Bianchi και J. Guillem Carrau,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα αναστολής εκτελέσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1174/2014 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2014, για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Piadina Romagnola/Piada Romagnola (ΠΓΕ)] (ΕΕ L 316, σ. 3),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη [1]

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η αιτούσα, CRM Srl, είναι ιταλική επιχείρηση που δραστηριοποιείται από το 1974 στην παραγωγή προϊόντων αρτοποιίας, ιδίως δε διαφόρων ειδών piadine romagnole. Πρόκειται για ιταλικό έδεσμα και, ειδικότερα, για φύλλο ζύμης από αλεύρι σιταριού, χοιρινό λίπος ή ελαιόλαδο, αλάτι και νερό, το οποίο κατά παράδοση ψήνεται σε πήλινο σκεύος ή σε μεταλλική ή πέτρινη πλάκα. Το φύλλο ζύμης διπλώνεται και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για αλμυρή ή γλυκιά γέμιση. Η αιτούσα δηλώνει ότι είναι επιχείρηση με ηγετική θέση στον διατροφικό κλάδο, γνωστή ως ο μεγαλύτερος παραγωγός piadine στην Ιταλία. Διαθέτει τα προϊόντα της στο εμπόριο με το δικό της σήμα ή με σήματα άλλων επιχειρήσεων και μεταξύ των πελατών της περιλαμβάνονται οι σημαντικότεροι όμιλοι λιανικού εμπορίου στην Ιταλία.

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

1 — Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις της παρούσας διατάξεως των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

2 Η αιτούσα εκφράζει την ανησυχία ότι ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1174/2014 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2014, για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Piadina Romagnola/Piada Romagnola (ΠΓΕ)] (ΕΕ L 316, σ. 3, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), καθόσον προβλέπει την αποκλειστική χρήση της ονομασίας «romagnole» για τα piadine/piade που παράγονται στην προστατευόμενη γεωγραφική περιοχή, θα καταστήσει αδύνατη την άσκηση της συνήθους οικονομικής δραστηριότητάς της, δεδομένου ότι η μονάδα παραγωγής της αιτούσας δεν βρίσκεται στην περιοχή αυτή.

3 Η διαδικασία καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως (στο εξής: ΠΓΕ) έχει δύο στάδια και διέπεται, όσον αφορά το κρίσιμο εν προκειμένω χρονικό διάστημα, από τον κανονισμό (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 93, σ. 12), καθώς και από τον κανονισμό (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ L 343, σ. 1). Το πρώτο στάδιο αφορά ειδικά το κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται το συγκεκριμένο διατροφικό προϊόν. Το κράτος αυτό κινεί τη διαδικασία, υποβάλλοντας αίτηση καταχωρίσεως και προετοιμάζοντας την αναγκαία τεκμηρίωση προς απόδειξη του δεσμού μεταξύ του συγκεκριμένου προϊόντος και της προστατευόμενης περιοχής. Ακολουθεί το δεύτερο στάδιο εξακριβώσεως και ελέγχου των κριτηρίων της αιτήσεως, το οποίο διεξάγει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το δεύτερο αυτό στάδιο περιλαμβάνει εξέταση της αιτήσεως καταχωρίσεως και δημοσίευσή της για την υποβολή τυχόν ενστάσεων. Η διοικητική διαδικασία περατώνεται με τη δημοσίευση της ΠΓΕ στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή την απόρριψη της αιτήσεως για δημοσίευση της ΠΓΕ.

4 Η αίτηση καταχωρίσεως της ΠΓΕ «piadina romagnola/piada romagnola» (στο εξής: piadina romagnola) υποβλήθηκε στις ιταλικές αρχές το 2011, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 510/2006, από ομάδα για την προώθηση του εν λόγω προϊόντος. Οι ιταλικές αρχές, αφού οργάνωσαν δημόσια διαβούλευση προκειμένου να εξακριβωθεί αν οι προτεινόμενες προδιαγραφές ήταν σύμφωνες με τον παραδοσιακό τρόπο παραγωγής του συγκεκριμένου προϊόντος, δημοσίευσαν την πρόταση καταχωρίσεως στην *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (*GURI*, Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας) της 28ης Ιανουαρίου 2012.

5 Κατόπιν της δημοσιεύσεως αυτής υποβλήθηκαν ενστάσεις από οργανώσεις που εκπροσωπούσαν τους μικρούς παραγωγούς piadine τα οποία πωλούνται σε κιόσκια. Οι οργανώσεις αυτές αμφισβήτησαν την εξομοίωση, για τους σκοπούς της σχεδιαζόμενης ΠΓΕ, των piadine βιομηχανικής παραγωγής με τα χειροποίητα piadine τα οποία πωλούνται σε κιόσκια. Οι ιταλικές αρχές όμως κατέθεσαν στις 11 Δεκεμβρίου 2012 στην Επιτροπή τη δήλωση καταχωρίσεως της επίδικης ΠΓΕ, καθώς και τις προδιαγραφές.

6 Η αιτούσα προσέφυγε στις 29 Μαρτίου 2013 ενώπιον του Tribunale amministrativo regionale del Lazio (περιφερειακό διοικητικό δικαστήριο του Λάτσιο, Ιταλία, στο εξής: TAR) με αίτημα να ακυρωθούν οι πράξεις της διαδικασίας καταχωρίσεως που είχαν εκδοθεί από ιταλικές αρχές και ιδίως οι προδιαγραφές της piadina romagnola, επικαλούμενη παράβαση του κανονισμού 510/2006, λόγω ελλείψεως δεσμού, αφενός, μεταξύ της προστατευόμενης περιοχής και της βιομηχανικώς παραγόμενης piadina romagnola και, αφετέρου, μεταξύ του εν λόγω βιομηχανικώς παραγόμενου προϊόντος και του χειροποίητου προϊόντος. Κατά τη διάρκεια της δίκης ενώπιον του TAR, οι ιταλικές αρχές αντικατέστησαν το κείμενο των προδιαγραφών με νέο κείμενο.

[παραλειπόμενα]

8 Με απόφαση της 15ης Μαΐου 2014, το TAR δέχθηκε την προσφυγή της αιτούσας, ακύρωσε, μεταξύ άλλων, τις προδιαγραφές και έκρινε ότι οι ιταλικές αρχές όφειλαν να αναδιατυπώσουν τις εν λόγω προδιαγραφές. Ειδικότερα, κατά το TAR, άξια προστασίας φήμη μπορούσε να αναγνωριστεί στο επίμαχο τρόφιμο μόνον όταν είναι χειροποίητο και όχι όταν παράγεται βιομηχανικώς. Σύμφωνα με το ισχύον ιταλικό δίκαιο, η απόφαση αυτή κατέστη αμέσως εκτελεστή.

9 Στις 21 Μαΐου 2014, λίγες ημέρες μετά τη δημοσίευση της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή δημοσίευσε σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1151/2012 την αίτηση καταχωρίσεως της επίδικης ΠΓΕ (ΕΕ C 153, σ. 9), επισημαίνοντας ότι η δημοσίευση αυτή παρείχε το δικαίωμα ενστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 51 του ίδιου κανονισμού. Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 22ας Μαΐου 2014, η αιτούσα ενημέρωσε την Επιτροπή ότι το TAR είχε ακυρώσει με την απόφασή του της 15ης Μαΐου 2014 τις προδιαγραφές που είχαν υποβληθεί από τις ιταλικές αρχές, οι οποίες, ως εκ τούτου, όφειλαν να τις αναδιατυπώσουν περιορίζοντας την ισχύ της επίδικης ΠΓΕ μόνο στη χειροποίητη piadina romagnola. Κατά συνέπεια, κατά την αιτούσα, έπρεπε να ανακληθεί η δημοσίευση της αιτήσεως που είχε γίνει στις 21 Μαΐου 2014. Στις 10 Ιουνίου 2014 η Επιτροπή επισήμανε, απαντώντας στο ως άνω ηλεκτρονικό μήνυμα, ότι, αφενός, η αίτηση καταχωρίσεως είχε δημοσιευθεί προκειμένου να υποβληθούν τυχόν ενστάσεις και, αφετέρου, η εκτίμηση των συνεπειών που θα μπορούσε να έχει η απόφαση του ιταλικού δικαστηρίου εναπέκειτο στις αρμόδιες ιταλικές αρχές.

10 Στο πλαίσιο της μεταγενέστερης ηλεκτρονικής αλληλογραφίας μεταξύ της αιτούσας, της Επιτροπής και των ιταλικών αρχών σχετικά με τις συνέπειες της αποφάσεως του TAR της 15ης Μαΐου 2014 ως προς την διαδικασία καταχωρίσεως της επίδικης ΠΓΕ, οι εν λόγω αρχές επιβεβαίωσαν την πρόθεσή τους να συνεχίσουν τη διαδικασία αυτή, διευκρινίζοντας ότι είχαν ασκήσει ενώπιον του Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας, Ιταλία) έφεση κατά της αποφάσεως του TAR καθώς και αίτηση αναστολής της εκτελέσεώς της. Στο πλαίσιο της κατ' έφεση δίκης, το Consiglio di Stato αποφάσισε να συνεκδικάσει με την ουσία την αίτηση αναστολής της εκτελέσεως της αποφάσεως του TAR και απέρριψε το αίτημα της αιτούσας περί υποβολής προδικαστικού ερωτήματος ενώπιον του Δικαστηρίου.

11 Υπό τις περιστάσεις αυτές η Επιτροπή εξέδωσε στις 24 Οκτωβρίου 2014 τον προσβαλλόμενο κανονισμό, συνέπεια του οποίου είναι ότι η αιτούσα δεν δικαιούται πλέον να χρησιμοποιεί την ονομασία «piadine romagnole» για τα προϊόντα που παρασκευάζει στη Modena (Ιταλία), επειδή η πόλη αυτή δεν βρίσκεται εντός της προστατευόμενης γεωγραφικής περιοχής. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 4 Νοεμβρίου 2014.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων *[παραλειπόμενα]*

13 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Φεβρουαρίου 2015, η αιτούσα κατέθεσε την υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζητεί, κατ' ουσίαν, από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου:

— να αναστείλει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 105, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, την εκτέλεση του προσβαλλόμενου κανονισμού έως το πέρας της παρούσας δίκης επί των ασφαλιστικών μέτρων και, σε κάθε περίπτωση, έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της προσφυγής της.

[παραλειπόμενα]

Σκεπτικό *[παραλειπόμενα]*

21 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, αν η υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν γίνει δεκτή. Ειδικότερα, λόγω της άμεσης ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν θα της επιτρέπεται η παραγωγή και διανομή piadine με την ένδειξη «romagnole». Η αιτούσα προβάλλει ότι η προκαλούμενη ζημία δεν είναι αποκλειστικά περιουσιακής φύσεως, επειδή κατά την άποψή της ο προσβαλλόμενος κανονισμός θίγει επίσης την εικόνα της, προσβάλλει το

δικαίωμα προστασίας της φήμης της και περιορίζει τις δυνατότητές της να συνάπτει συμβάσεις, με αποτέλεσμα ανεπανόρθωτη απώλεια μεριδίων αγοράς και πελατών. Κάνει λόγο δε για περίπου 40 % του κύκλου εργασιών της.

[παραλειπόμενα]

29 Κατά πάγια νομολογία, σε περίπτωση αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως μιας πράξεως της Ένωσης, η χορήγηση του ζητηθέντος προσωρινού μέτρου δικαιολογείται μόνον αν η εν λόγω πράξη αποτελεί την κύρια αιτία της προβαλλόμενης σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας [βλ. διάταξη της 7ης Μαΐου 2013, EDF κατά Επιτροπής, C-551/12 P(R), Συλλογή, EU:C:2013:157, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Στο πλαίσιο αυτό, έχει κριθεί ότι η εν λόγω ζημία πρέπει να προκαλείται από τα αποτελέσματα που παράγει μόνη η επίδικη πράξη και όχι λόγω ελλείψεως επιμέλειας του αιτούντος το προσωρινό μέτρο (διάταξη της 15ης Ιουλίου 2008, CLL Centres de langues κατά Επιτροπής, T-202/08 R, EU:T:2008:293, σκέψη 73· βλ., επίσης, συναφώς, διατάξεις της 28ης Μαΐου 1975, Könecke κατά Επιτροπής, 44/75 R, Συλλογή, EU:C:1975:72, σκέψη 3, και της 22ας Απριλίου 1994, Επιτροπή κατά Βελγίου, C-87/94 R, Συλλογή, EU:C:1994:166, σκέψεις 38 και 42). Κατά την ίδια ως άνω νομολογία, αν δεν επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια, ήτοι εκείνη που θα επεδείκνυε συνετή και ενημερωμένη επιχείρηση, ο αιτών τα προσωρινά μέτρα πρέπει να φέρει ο ίδιος τη ζημία η οποία υποστηρίζει ότι ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την ίδια του την ύπαρξη ή να μεταβάλει ανεπανόρθωτα τη θέση του στην αγορά (βλ., συναφώς, διατάξεις της 1ης Φεβρουαρίου 2001, Free Trade Foods κατά Επιτροπής, T-350/00 R, Συλλογή, EU:T:2001:37, σκέψεις 50, 51 και 59, και CLL Centres de langues κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 74).

30 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η επέλευση της προβαλλόμενης σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, περιουσιακής και μη, στηρίζεται στην παραδοχή ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός απαγορεύει στην αιτούσα τη χρήση της ονομασίας «romagnole» για την πώληση των piadine που παράγει, θέτοντάς την σε μειονεκτική θέση σε σύγκριση με τους ανταγωνιστές της οι οποίοι μπορούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν την ονομασία αυτή για να διαθέτουν στο εμπόριο τα piadine που παράγουν, επειδή είναι εγκατεστημένοι στην προστατευόμενη γεωγραφική περιοχή που ορίζει ο εν λόγω κανονισμός.

31 Διαπιστώνεται όμως ότι η αιτούσα δεν επέδειξε εν προκειμένω την αναμενόμενη από συνετό και ενημερωμένο επιχειρηματία εύλογη επιμέλεια. Ειδικότερα, παρέλειψε να κάνει χρήση της δυνατότητας, την οποία προβλέπουν εντούτοις οι εφαρμοστέες κανονιστικές ρυθμίσεις, να ζητήσει την άδεια να συνεχίσει να χρησιμοποιεί, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, την ονομασία «romagnole» για να διαθέτει στο εμπόριο τα piadine που παράγει.

32 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι –όπως επισημαίνεται στην απόφαση του TAR της 15ης Μαΐου 2014 (βλ. σκέψη 8 ανωτέρω), την οποία επανειλημμένα επικαλείται η αιτούσα– οι ιταλικές αρχές κίνησαν την εθνική διαδικασία για την καταχώριση της επίδικης ΠΓΕ το 2011 και την περάτωσαν στις 11 Δεκεμβρίου 2012 με τη διαβίβαση του φακέλου στην Επιτροπή (βλ. σκέψεις 4 και 5 ανωτέρω). Η εθνική αυτή διαδικασία διεπόταν ratione temporis από τον κανονισμό 510/2006. Δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφοι 5 και 6, του εν λόγω κανονισμού η Ιταλική Δημοκρατία, η οποία είχε την υποχρέωση να κινήσει διαδικασία ενστάσεως –η οποία εξάλλου όντως διεξήχθη– στο πλαίσιο της οποίας κάθε πρόσωπο με έννομο συμφέρον μπορούσε να υποβάλει ένσταση κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως, είχε τη δυνατότητα να χορηγήσει, προσωρινά και στο εθνικό επίπεδο, προστασία στη χρήση, εκ μέρους της αιτούσας, της ονομασίας «romagnole» καθώς και αντίστοιχη περίοδο προσαρμογής, υπό τον όρο η αιτούσα, εφόσον διέθετε νόμιμα στο εμπόριο τα piadine που παράγει υπό την εν λόγω ονομασία κατά τα πέντε προηγούμενα έτη, να έχει «αποδείξει το γεγονός αυτό κατά την εθνική διαδικασία ένστασης».

33 Το TAR όμως ρητώς διαπίστωσε στην απόφασή του της 15ης Μαΐου 2014 ότι η αιτούσα, σε αντίθεση με άλλους επιχειρηματίες, δεν είχε συμμετάσχει στην εθνική διαδικασία ενστάσεως και ότι αυτή η παράλειψη καθιστούσε αδύνατη τη χορήγηση οποιασδήποτε περιόδου προσαρμογής, δεδομένου ότι

δεν είχε προβάλλει τις συγκεκριμένες αξιώσεις της στο πλαίσιο της προβλεπόμενης σχετικής διαδικασίας. Κατά συνέπεια, η αιτούσα η οποία, εφόσον, όπως δηλώνει, παράγει κάθε είδους piadine romagnole εδώ και δεκαετίες, θα πληρούσε προδήλως τις προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου 5, παράγραφοι 5 και 6, απώλεσε τη δυνατότητα να αποτρέψει, με τα δικά της μέσα, την επέλευση της ζημίας, την οποία εκτιμά ότι κινδυνεύει να υποστεί. Ειδικότερα, κατόπιν της υποβολής του επίμαχου φακέλου στην Επιτροπή, η διαδικασία που διεξήχθη από το θεσμικό αυτό όργανο διεπόταν ratione temporis από τον κανονισμό 1151/2012, ο οποίος άρχισε να ισχύει στις 3 Ιανουαρίου 2013. Στο πλαίσιο των επαφών της με την Επιτροπή, η αιτούσα θα μπορούσε να είχε ζητήσει δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 15, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 49, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, τη χορήγηση μεταβατικής περιόδου, διάρκειας έως 15 έτη, προκειμένου να τύχει de facto παρατάσεως της χορηγηθείσας από τις ιταλικές αρχές κατόπιν της προαναφερθείσας εθνικής διαδικασίας περιόδου προσαρμογής. Δεδομένου όμως ότι παρέλειψε να συμμετάσχει στην εθνική αυτή διαδικασία, η αιτούσα απώλεσε την ευκαιρία να μπορέσει να συνεχίσει να εμπορεύεται τα piadine που παράγει με την ονομασία «romagnole». Κατά τα λοιπά, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η συμμετοχή στην εθνική διαδικασία δεν ήταν αναγκαίο προαπαιτούμενο για τη χορήγηση μεταβατικής προστασίας από την Επιτροπή, διαπιστώνεται ότι σε κάθε περίπτωση δεν προκύπτει από τη δικογραφία ότι η αιτούσα υπέβαλε ενώπιον του θεσμικού αυτού οργάνου σχετικό αίτημα ή ότι τέτοιο αίτημα απορρίφθηκε.

34 Κατά συνέπεια, εφόσον δεν επέδειξε την επιμέλεια που όφειλε να επιδείξει συνετή και ενημερωμένη επιχείρηση, η αιτούσα πρέπει να φέρει η ίδια τη ζημία, περιουσιακή και μη, την οποία εκτιμά ότι κινδυνεύει να υποστεί εν προκειμένω.

[παραλειπόμενα]

44 Επισημαίνεται επίσης ότι, στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, η ίδια η αιτούσα αναφέρεται στην ύπαρξη θυγατρικής της, ήτοι της εταιρίας Commerciale Europa, την οποία ελέγχει μέσω της εταιρίας συμμετοχών Finrec και η οποία ανήκει συνεπώς «στον ίδιο όμιλο». Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων συνάγει λογικώς εξ αυτού ότι η αιτούσα είναι μέλος ομίλου εταιριών. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η αιτούσα όφειλε, προκειμένου να προβάλει βασίμως τον κίνδυνο να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη οικονομική ζημία, να εκθέσει το μέγεθος, τον συνολικό κύκλο εργασιών και τα χαρακτηριστικά του εν λόγω ομίλου, στον οποίο ανήκει.

45 Ειδικότερα, η εκτίμηση της συγκεκριμένης οικονομικής καταστάσεως της αιτούσας εξαρτάται από το αν έχει αντικειμενικά στη διάθεσή της πρόσθετη χρηματοδότηση προερχόμενη ιδίως από τους οικονομικούς πόρους του ομίλου στον οποίο ανήκει. Η εξειδίκευση της συμμετοχής της αιτούσας στον όμιλο είναι αναγκαίο στοιχείο για την εξέταση του επείγοντος της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων (βλ., επ' αυτού, διάταξη της 10ης Ιουνίου 2014, Stahlwerk Bous κατά Επιτροπής, T-172/14 R, EU:T:2014:558, σκέψη 21). Η αιτούσα όμως δεν αναφέρθηκε στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ούτε στην οικονομική ισχύ του ομίλου, ούτε στη διάρθρωση του κεφαλαίου της ή στους μετόχους της, μολονότι σχετικές διευκρινίσεις θα ήταν αναγκαίες, δεδομένου ότι από πηγές που είναι προσβάσιμες στο διαδίκτυο φαίνεται ότι όντως υπάρχει και δραστηριοποιείται στην αγορά εταιρία με την επωνυμία Finrec SpA, η οποία εδρεύει στη Modena στην ίδια διεύθυνση με την αιτούσα.

[παραλειπόμενα]

47 Συνεπώς, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, ελλείψει οποιουδήποτε πρόσφορου μέτρου συγκρίσεως, δεν μπορεί να κρίνει αν, σε σχέση με την οικονομική ισχύ του ομίλου στον οποίο ανήκει η αιτούσα, η προβαλλόμενη μείωση κατά 40 % του κύκλου εργασιών της είναι τέτοιας φύσεως ώστε να απειλεί την οικονομική επιβίωσή της ή να επιφέρει σημαντική απώλεια μεριδίων αγοράς.

[παραλειπόμενα]

51 Σε κάθε περίπτωση, η αιτούσα, μολονότι ενδέχεται να αντιμετωπίζει όντως ορισμένες δυσχέρειες για την ακριβή αποτίμηση της οικονομικής ζημίας της, δεν εκθέτει εντούτοις τους λόγους για τους οποίους αδυνατεί να προσδιορίσει, να αναλύσει και να αποδείξει, βάσει στοιχείων, τον κύκλο εργασιών που αναλογεί κατά τη διάρκεια κατάλληλης περιόδου αναφοράς στην πώληση piadine romagnole και να τον συσχετίσει με τον συνολικό κύκλο εργασιών που πραγματοποίησε ο όμιλος εταιριών στον οποίο ανήκει κατά την ίδια περίοδο, για όλα τα προϊόντα και τις οικονομικές δραστηριότητες του, προκειμένου να καθορίσει το ποσοστό που αντιστοιχεί στη ζημία που θα μπορούσε να υποστεί σε περίπτωση ολικής απώλειας του συγκεκριμένου μεριδίου αγοράς.

52 Εξάλλου, σε μεταγενέστερη δίκη επί αγωγής αποζημιώσεως, το Γενικό Δικαστήριο θα είχε την εξουσία να υπολογίσει, κατ' (αφηρημένη) εκτίμηση, τη ζημία της αιτούσας, στηριζόμενο στην πιθανή εξέλιξη, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, των μεριδίων αγοράς και των κερδών της (βλ., επ' αυτού, διάταξη της 5ης Ιουνίου 2013, Rubinum κατά Επιτροπής, T-201/13 R, EU:T:2013:296, σκέψη 50). Ειδικότερα, όσον αφορά τον ποσοτικό προσδιορισμό της ζημίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να εκτιμά κατ' ανέλεγκτη κρίση τα πραγματικά περιστατικά και έχει περιθώριο εκτιμήσεως σχετικά με τη μέθοδο που πρέπει να γίνει δεκτή για να καθοριστεί η έκταση της αποζημιώσεως (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2008, Επιτροπή κατά Girardot, C-348/06 P, Συλλογή, EU:C:2008:107, σκέψεις 72, 74 και 76). Σε τέτοια περίπτωση, το Γενικό Δικαστήριο θα μπορούσε να αρκεστεί σε εκτιμήσεις βάσει μέσων στατιστικών αξιών, εξυπακουομένου ότι η αιτούσα θα όφειλε να αποδείξει τα στοιχεία επί των οποίων στηρίζονται οι εκτιμήσεις αυτές (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 28ης Απριλίου 2010, BST κατά Επιτροπής, T-452/05, Συλλογή, EU:T:2010:167, σκέψη 168 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

[παραλειπόμενα]

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 24 Απριλίου 2015.

(υπογραφές)